

בול קמפינג

Camping Stamp

200

22.6.76

השירות הבולאי

המשרד הראשי: שד' ירושלים 12, פו 61080

PHILATELIC SERVICES

MAIN OFFICE: TEL AVIV - YAFO · ISRAEL

בישראל החלה תנועת ה"קמפינג" רק בשנת 1964, עם הקמת המחנה הראשון באכזיב (קמפינג פרטי קטן בביתן אהרון), ואירוח הכנס של האירגון הבינלאומי (הפדרציה הבינלאומית לקמפינג ולקאראווינג – א.א.סי.סי.) בגני התערוכה בתל-אביב. הסיבה להתחלה מאוחרת זו נעוצה מן הסתם בעובדה, שבישראל עמדו על סדר היום נושאים יותר דחופים מאשר הקמת מחנות ויצירת תנועה של ה"קמפינג". מאז שנת 1964 התפתח נושא ה"קמפינג" בארץ בקצב סביר – אם כי לא מסחרר – בהשוואה לאירופה ולארצות הברית. ביבשות אלו החלה תנועת ה"קמפינג" להתארגן כבר בראשית המאה הנוכחית, ואף קודם לכן היה ה"קמפינג" ידוע בהן למדי, כספורט וכבילוי למשפחות ולבודדים – להבדיל מן הבדואים, אשר לגביהם מהווה האוהל גם את ביתם הקבוע. באירופה מצויים כיום כ-30 מיליון מחנאים, ובכל ארץ מפותחת ביבשת זו מצויים אלפי מחנות "קמפינג". מחנות "קמפינג" אלה שונים מאוד זה מזה – החל בחצר של איכר, שהתקין מספר שירותים ובכללם ברזי מים, ועד ל"סופר-קמפינג" הכולל בריכות שחייה, סופרמרקטים, גני ילדים ועוד. על אף העונה הקצרה יחסית באירופה נושאים מחנות אלה רווח סביר, למרות שמחירי הלינה והשהות זולים יחסית (הגם שהם עולים משנה לשנה). בארצות הברית פועלים עשרות אלפי מחנות "קמפינג", רובם בתוך גנים לאומיים, כאשר המחנות – כדוגמת הגנים עצמם – נתמכים מכספי הציבור. במקביל למחנות אלה פועלים גם מחנות "קמפינג" פרטיים רבים, המצויידים לרוב לרחיצת מכוניות, סירות מנוע להשכרה וכדומה. את הפער בתחום זה בין ישראל לבין ארצות המערב, ניתן להסביר בנימוקים אחדים: (1) בישראל עוד לא הונהג שבוע עבודה בן חמישה ימים; (2) לאחרונה בלבד החלה להתעורר ביש-ראל תודעת האקולוגיה, המדרבנת את תושבי הכרכים לנשום אוויר צח בחיק הטבע; (3) בישראל עוד לא הוקמה תעשייה ניכרת של ציוד ל"קמפינג", המשפיעה ע"י הוצאת סכומי ענק של פירסומת ותעמולה על הקהל לצאת ל"קמפינג"; (4) תיירות ה"קמפינג" לישראל מארצות אחרות אינה גדולה, משום שהתייר מסוג זה רגיל לנסוע לכל מקום במכוניתו. לישראל אין גבולות יבשתיים פתוחים, והובלת המכונית במעבורת יקרה ומסובכת מאד; (5) המרחקים בארץ קטנים, וניתן להגיע כמעט לכל מקום ולחזור ללינה בבית. למרות כל אלה, זוקפת לזכותה תנועת ה"קמפינג" מספר הישגים בלתי מבוטלים. משנת 1964 עד תחילת 1975 הוקמו בארץ 18

מחנות "קמפינג", ולחמש השנים שלאחר מכן מתוכננת הקמת מחנות נוספים. מחנות ה"קמפינג" הם בפקוחם של משרד התיירות, שהוא הרשות המוסמכת לנושא זה, והמועצה המקצועית לחנוניות, שהוקמה לפי צו החנוניות. קיימות שלוש דרגות של קמפינג, והסטנדרטים הועתקו והותאמו ממחנות "קמפינג" באירופה. כללית ניתן לומר, כי רמת מחנות ה"קמפינג" בארץ מקבילה לזו של מחנות ביוניים באירופה.

נוכח בראשיתו של נושא ה"קמפינג" בארץ, טבעי שההתפתחות האירגונית של תנועת ה"קמפינג" היתה שונה לחלוטין מזו שבאירופה. בעלי מחנות ה"קמפינג" התארגנו עד מהרה – אולי משום שמרבית המחנות הם בבעלות ציבורית של עיריות, מועצות או קיבוצים – והקימו את אירגון החנוניות בישראל, אשר נוסד בשנת 1965. אולם מאחר שללא מחנאים – חברי מועדונים – אין ל"קמפינג" זכות קיום, הוקם בשנת 1967 המועדון הארצי לקמפינג. (במועדון הארצי לקמפינג חברות יותר מ-2,000 משפחות, ויחסית לארצות ותיקות, אין זה מספר מבוטל). שני הגופים החליטו על הקמת אירגון גג בשם איגוד הקמפינג בישראל, שהוא הזרוע המבצעת של האירגון ושל המועדון גם יחד. שילוב זה איפשר להשיג חסכון במינהל והידוק שיתוף הפעולה, על אף הניגודים הטבעיים שבין ה"יצרן" לבין ה"צרכן".

איגוד הקמפינג בישראל התקבל לאירגון הבינלאומי (הפדרציה הבינלאומית לקמפינג ולקאראווינג).

תנועת הקמפינג בישראל נמצאת עדיין בשלבים התחלתיים, אך הולכת וגדלה משנה לשנה.

בשנת 1976 מארח איגוד הקמפינג את הכנס השנתי הבין לאומי של הקמפינג (אף.אי.סי.סי.) באשקלון. משרד התיירות, עיריית אשקלון, רשות הגנים הלאומיים ואיגוד הקמפינג עושים מאמץ משותף – כדי שכנס זה יצלח ויביא אנשי קמפינג רבים ארצה. אנו תקווה, כי אורחים אלה יהנו מכל הדברים שישראל תוכל להציע להם כתיירים בכלל, ומהכנס ומחנויות הקמפינג בארץ בפרט.

Authority and the Israel Camping Union have combined to make this Rally a success. It is hoped that in 1976 Israel will host large numbers of campers from overseas, who will enjoy everything the country has to offer to tourists and particularly the Rally and camping sites.

הצייר THE ARTIST

מייק פלהיים נולד בשנת 1934 באקס-אונפרובנס שבדרום צרפת. בשנת 1935 עלה ארצה, והתישב עם הוריו בירושלים. בשנים 1960/64 למד עיצוב גרפי ב-L.C.P. באנגליה ועם שובו ארצה התמסר לשני מסלולים שונים אך משלימים שבגרפיקה, המסלול המקצועי והמסלול החינוכי. במסגרת המסלול המקצועי עבד בתחילה באחת מחברות הפירסום הגדולות בארץ. בשנת 1967 פתח משרד עצמאי לעיצוב גרפי. במסגרת החינוכית התמסר לקידום החינוך במקצוע זה. בשנת 1965 החל ללמד עיצוב גרפי באקדמיה בצלאל, ומשנת 1970 הוא מכהן כראש המחלקה. בעבר הוא שימש כחבר בוועדת המומחים שליד השירות הבולאי. מייק פלהיים רואה בעיצוב הגרפי מקצוע שהוא דרך חיים, שבאה לידי ביטוי הן בעבודותיו כמעצב והן בתפקידו כמחנך.

Mike Felheim was born in the south of France at Aix-en-Provence in 1934. He immigrated to Israel together with his parents in 1935 and lived in Jerusalem.

From 1960—64 he studied graphic design at the L.C.P. in England and on his return, devoted himself to two complementary spheres of activity—the professional and the educational.

As a professional artist he worked with one of the major Israel advertising agencies and in 1967 opened his own office for graphic design.

In the educational field, he devoted himself to developing the teaching of his profession. He began to teach graphic design at Bezalel in 1965 and in 1970 was appointed head of the department.

He has also served as a member of the Philatelic Services' expert committee.

Mike Felheim looks upon graphic design not only as a profession but also as a way of living as expressed both in his professional work and in his occupation as a teacher.

organised themselves into a voluntary framework called the "Israel Camping Site (Owners') Organisation", and in 1968, together with the Israel Camping Club, formed the "Israel Camping Union" which is the operational arm of both organisations, thus saving administrative expenses, and—in spite of natural differences—creating close cooperation between the two groups.

Because of the very high costs of caravans, which in Israel—because of the small distances—are not essential, small light framed structures called "bungalows" have been put up, which are eminently suited to the Israeli climate and are used by those who have not purchased their own equipment.

There are a number of problems which are unique to Israel's camping movement: 1) Local visitors. About 75% of the campers are Israelis, and their friends and families are only a few hours' drive away from any site. Camping sites are packed on Holydays with one-day visitors, who spend the day there, picnicking, playing games or resting, and creating a congestion which makes things difficult for everyone. (In Europe campers travel mostly from one country to the other and this problem hardly exists). 2) There is a very large percentage of new immigrants in Israel, not all of whom have a basic regard for order, cleanliness and tolerance, which are the mainstays of orderly camping behaviour.

3) Although the weather permits camping almost the whole year round in Israel, the camping season lasts 70 days at most. The average Israeli cannot be persuaded to take his holidays outside of July and August and the High Holidays. This makes the maintenance and earnings of each site a continuous problem.

Camping is still in its early stages in Israel. The Ministry of Tourism does its best to assist its development and to ensure the maintenance of minimum standards so that camping in Israel can be expected to grow.

The Israel Camping Union, a member of the F.I.C.C. ("The International Federation of Camping and Caravaning") is grateful to the Federation for accepting its invitation to hold the 37th International Rally in Ashqelon. The Israel Ministry of Tourism, the Ashqelon Municipality together with the National Parks

The popularity of camping in Israel developed along quite different lines from that of Europe or the United States, where the camping movement began at the turn of the century and is a popular pastime for families and individuals. In Europe and the U.S. there are millions of campers, many of them organised in Clubs. All over Europe there are thousands of Camping Sites, varying from a simple backyard equipped with a toilet and a few taps, to the super de luxe Campings with their own supermarkets, hairdressers, swimming pools, etc.

The camping movement in Israel began only in 1964 with the opening of the first camping site at "Ahziv" and a small private one in Beitan Aharon, and the holding of the International Congress of Camping (F.I.C.C.) in the Exhibition Grounds at Tel Aviv. The reason for this late start was simply the fact that in Israel there were other things that took priority over "Camping". Since 1964 however, the camping movement in Israel has grown quite fast, though not as rapidly as in Europe. The reasons for this are:

1) The lack of a five-day working week; 2) The absence of a camping equipment industry whose advertising campaigns could influence people to become campers; 3) The ecological problems, which have only recently made themselves felt in Israel; 4) The military reserve duties, which many heads of families spend "camping" in the Army for long periods; 5) The relatively small distances in Israel—which allow everyone to return home at night; 6) The fact that campers from other countries (tourists) can come only by boat or car ferry, which limits their numbers; 7) Taxes and duties on camping equipment are very high, thus discouraging would-be campers because of the expense. In spite of these drawbacks, the camping movement in Israel has since 1964 achieved some measure of success: 18 Camping Sites have been set up so far, and more are in the planning stage. The Israel Camping Club has about 2500 members (families) and the Ministry of Tourism has formed a Council and enacted a Camping Ordinance to supervise camping sites.

The Camping Movement in Israel has taken a somewhat different form from its counterparts in Europe. Camping sites quickly